

P. V RESTAURACI

P. večeřel v restauraci, když tu ~~k němu přistoupil se přiblížil~~ vrchní číšník, přísně se na něj podíval a řekl mu tichým a

~~tajuplným~~ hlasem: „To, co máte na svém talíři, není na jídelním lístku.“

P. se hned omluvil.

„Podívejte,“ řekl, „protože jsem chvátal, nepodíval jsem se ani do jídelního lístku.

Nazdařbůh jsem

si řekl o kotletu, poněvadž jsem si myslel, že ji asi budete mít, a ~~když nene-li~~, nějakou ~~byste snad sehnali~~ ~~by se snadno našla~~; ale

byl jsem připraven si vybrat něco zcela jiného, pokud by kotleta nebyla. Číšník, aniž by dal najevo

~~zvláštní~~ údiv, se vzdálil a po chvíli mi přinesl toto..

Samozřejmě zaplatím požadovanou cenu. Je to pořádný kousek, nepopírám.

Zaplatím příslušnou

~~cenu~~ bez váhání. Kdybych to věděl, milerád bych si vybral nějaké jiné maso nebo jednoduše vejce.

Každopádně ~~nyní~~ již ~~nyní~~ nemám hlad. Hned vám zaplatím.“

~~Nicméně, v~~ vrchní číšník se ~~ale ani nepohne~~ ~~by~~. P. je ukrutně ~~rozpačitý~~ ~~ostýchavý~~.

Po ~~chvíli několika okamžicích zvedne oči~~ ~~vzhlédne~~...

ehm! ~~Stál~~ ~~Nyní se~~ před ním ~~objevil~~ ředitel podniku.

P. se hned omluvil.

„Nevěděl jsem,“ řekl, „že kotlety nejsou na jídelním lístku. Nepodíval jsem se do něj, protože jsem

silně krátkozraký, a taky proto, že u sebe nemám cvikr, a pak, že čtení se mi dělá strašně zle.

Požádal jsem o první věc, která mi přišla na mysl, a to spíše proto, abych

~~dostal~~ ~~vyprovokoval~~ další

nabídku, než kvůli svým chutím. Číšník, bez-pochyby příliš zaměstnán, nepátral dál, přinesl mi toto,

a já, ~~ostatně~~ sám ~~také celý~~ ~~zcela~~ nepozorný, dal jsem se do jídla, ~~takže~~ ~~konečně~~...

zaplatím přímo vám, když už jste

tu.“

~~Nicméně, ř~~editel podniku se ~~ale ani nepohne~~ ~~by~~. P. ~~je~~ víc a víc ~~rozpačitý~~ ~~stydí~~.

Jak ~~podává řediteli bankovku~~ ~~si bere účet~~, najednou ~~zahlédne~~ ~~P. vidí~~ rukáv uniformy - ~~stál~~ před ním ~~se objevil~~ policista.

P. se hned omluvil.

„Podívejte, přišel ~~sem tam~~, aby si trochu odpočinul. ~~A n~~ ~~N~~ajednou, na něj bez varování křičí: 'A pro vás? Co to bude ~~pro~~

~~vás?~~' 'No ~~A~~h, jedno pivo,' řekl. 'A dál?' ~~zakřičel~~ ten uchvátaný číšník. A tak, spíš aby se ho zbavil než

pro cokoli jiného: 'Tak tedy kotletu.' Už na to nepomyslel, ~~když~~ mu přinesli talíř s jídlem. Takže, na

mou duši, jak to tam před ním leželo...“

„Poslyšte, jestli to chcete zkusit nějak urovnat, ~~byl~~ ~~měl~~ byste ~~být~~ velmi ~~laskavý~~ ~~hodný~~. Tady máte.“

A podává mu stofrankovou bankovku. Jak slyšel, ~~že se policista vzdaluje~~ ~~vzdaluje~~ ~~se~~ ~~kroky~~, myslel si, že je již volný. Ale

nyní ~~se~~ před ním ~~stál~~ ~~objevil~~ příslušník polici ~~stae~~.

P. se hned omluvil.

(...)